

[Eva Møller]

ønsker vi bevaret – og bevaret med alle dens kvaliteter.

Det almindennende skal sikres, fordi et folk uden kendskab til sine rødder let bliver rastløst og dermed et bytte for tilfældige strømninger, og også fordi det er af væsentlig betydning, at vi ikke uddanner mennesker, som kun har et snævert kendskab til deres egne fagområder. Det er af stor betydning, at vi ikke i fremtiden får et samfund, hvor humanister og teknokrater ikke kan tale sammen og vi så i værste fald kunne risikere et koldt teknologisk samfund uden hensyntagen til de humanistiske tanker, der er en del af den danske kulturarv.

Lovforslaget, som det foreligger, indeholder kun ganske få ændringer i forhold til den gældende lov, i alt væsentligt de to, jeg har nævnt, med fastholdelse af de to forskellige linjer og med fag på mellemniveau og højt niveau, samt en bestemmelse om at ligestille fransk med tysk som adgangskrav til gymnasiet. Men det skal følges op af en ændret bekendtgørelse, hvis hovedtræk er kendt bl.a. fra pressemeddelelsen om forliget mellem regeringspartierne og de Radikale.

Det har været et ufravigeligt ønske, at vilkårene for gymnasiet, dets elever og dets lærere skulle forbedres ved reformen. Vi har her specielt haft forholdene for de små gymnasier for øje. Det er nemlig på disse skoler, at vi uden en justering kunne risikere, at elevernes valgmuligheder ville blive illusoriske. Vi har bl.a. derfor ønsket at bløde det stive gymnasium op og erstatte det med nogle friere valg for eleverne, idet det tillige er helt klart, at dette skal ske på en sådan måde, at det ikke får uoverstigelige konsekvenser for lærerne på de enkelte skoler.

Ønsket om en oplødning har vi også længe kunnet registrere i diskussioner med eleverne og deres organisationer og i mængden af forsøgsansøgninger til direktoratet. Heraf fremgår det klart, at man ønsker friere muligheder for at kunne designe sit eget gymnasium, sin egen studentereksamen, end det nuværende gymnasium med dets 8 faste og 3 anerkendte forsøgsgrene giver. De bindinger, vi har lagt ind i forhold til sommerforliget, betyder, at vi ikke risikerer, at eleverne ved en sammensætning af fagene på uhensigtsmæssig måde kunne komme til at stå i den situation, at enten de to højniveaufag ikke

støttede hinanden, eller at højniveaufagene ikke fik støtte fra den øvrige undervisning.

Jeg mener, at lovforslaget skaber et gymnasium, som er bedre end det, vi kender i dag, et gymnasium, hvor vi har fået sikret såvel kvalitet som alsidighed, og hvor vi har fået fastholdt en opdeling i en sproglig og en matematisk linje, hvor vi har fået opfyldt vore ønsker om to fag på højt niveau, om en styrkelse af den historiske og den kultur bærende tradition, om bedre sprogkunderskaber til alle elever, om bedre kendskab til naturvidenskab for de sproglige, og endelig om, at de enkelte fag med deres specielle karakteristika og metoder bliver bevaret og ikke forsvinder i fagintegration.

Hanne Severinsen (V):

Vi er i Venstre meget tilfredse med, at det nu omsider er lykkedes at få et forlig i hus. Det har været en lang affære, og det er jo rigtigt, som det blev nævnt fra Socialdemokratiets side, at vi også havde et forlig i sommer.

Nu fik vi at vide, at vi bare kunne have valgt at gå i forlig med Socialdemokratiet. Hertil vil jeg sige, at det kunne vi jo ikke, idet Socialdemokratiet ikke ønskede at gå i forlig med os, når vi ikke kunne få de Radikale med, så selv om vi sådan set gerne ville have gået i forlig med Socialdemokratiet, ville Socialdemokratiet jo ikke.

Derfor har vi været nødt til at forhandle videre og er nu nået frem til et forlig med de Radikale, som i virkeligheden ikke er meget anderledes, men hvor der er nogle flere bindinger. Det var jo hele tiden tanken, at der skulle være bindinger; de er blevet mere præciseret, og det tror jeg er fornuftigt, fordi vi derved får noget mere sammenhæng imellem de forskellige fag, hvad jeg egentlig også har forstået at Socialdemokratiet mange gange har talt om: netop at man skulle have denne mulighed for, at man skulle arbejde på tværs af fagene. Det er noget, som vi heller ikke i Venstre har noget imod, bortset fra at vi altså ikke vil have fagene udvisket. Der bliver altså her nogle bindinger, som kan give den mulighed, som jeg egentlig troede Socialdemokratiet også var interesseret i.

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi kunne få Socialdemokratiet med i dette forlig, og det kunne også være dejligt, hvis vi